

כולל "פורת יוסף"
ע"ש ר' יוסף בן ר' סעדיה חדד ז"ל
רח' זבולון 37 גדרה

זמני: השבת

בניסת השבת: 19:23

יציאת השבת: 20:24

שיהיו דברי תורה "מחודדין בפיר"...

"וְשִׁמְרֵתְּ אֶת-זִקְיָוִי... אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצִיָּךְ...
אֲשֶׁר יֵטֵב לָךְ, וּלְבִנְיָךְ אֲזוּרִיךָ" (דברים, ד', מ')

ענה האדון: "כל זאת מתנה שלוחה לך עקב מסירותך, הביאם לביתך...". שמע זאת העבד וחש כאילו כל התמוטטותו נמוגה ונעשה קל ברגליו ונעצב מדוע הרשימה אינה ארוכה יותר...

משל לעבד נאמן שהיה נענה לכל צרכי אדונו. יום אחד ציוה אדונו לקנות לו קניה גדולה מתוך רשימה מפורטת. כששמע זאת העבד נאנה עמוקות, איך ישא את כל הקניה על גבו? וכאילו חש שגבו מתמוטט כבר... שאל העבד את האדון היכן יפרוק את כל המשאות?

זה שאומר הכתוב "אשר יטב לך ולבניך", כל המצוות הם לטובתך ולתועלתך, ואם תדע זאת יקל עליך העבודה ותעשה בשמחה ובטוב לבב...

"וַיֹּאמֶר ה'... אֶל-תּוֹסֵף" (דברים, ג', ב')

פעם בא יהודי לפני הרב ואמר לו: "בשביל מה אתפלל להקב"ה? אין לו זמן בשבילי משום הוא עסוק בכל ענייני העולם". אמר לו הרב: "אתה צודק, הקב"ה אין לו זמן, מכיוון שהוא עסוק רק בך! ומטה אוזן לכל מילה שאתה מבקש ממנו."

לבוש יוסף מאת הרב יעקב סופר שליט"א

"וְאֶהְבֶּתְּ, אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ" (דברים, ו', ה')

דרשו חכמים:

בכל לבבך- בשני יצרך, ובכל נפשך- אפילו נוטל את את נפשך וממוך. ואני מפרש: "בכל לבבך" - אפילו נוטל את לבבך- גם אם ה' לוקח לך את הלב, אפילו בשעה שאתה לא מרגיש שום רגש לתפילה ואין בלבך שום רצון ללמוד, גם אז עליך לקיים מצוות אהבת ה' ולעשות את רצונו. המבחן האמיתי לאהבת ה' הוא לעשות את רצונו גם כשהלב אינו נתון לך.

חידושי הרי"מ

עלון מס' 91
"גאבתש"ע
ואתחנן

"וּבְטָאָשֶׁר טָאָדָם לְדַבֵּר לְבוֹרְאָ יִתְבָּרַךְ טָאָת לֵאמֹר שְׁבִלְבוֹ, וְלִגְדִילָל לְמִשְׁטָא נְפִשׁוֹ בְּפִי הָטָאָן הַקְרוֹבָה בְּיוֹתֵר, בְּשִׁפְתֵי הַלְּמָאִים שְׂרָגִיל בְּהַ כְּתִינֻק לְטָלָאָו, נְכַלְמִים כְּתִלְמִי שְׁלֵמִים עֲלִי לְחֻזְנֻן בְּיוֹשֻׁעַת ה'." ר' יצחק לברדיצ'וב

"אין דבר בעולם שמתקיים ללא תפילה"

מיתה אינה אלא כהעתקת מגורים מעיר לעיר ולא יותר!
"אור החיים" הקדוש

דיני 'ברכו' קודם ברכות קריאת שמע

פינת ההלכה

הרב דב ניסים
שליט"א,

כשם שקודם ברכת המזון מזמן אחד את חבריו כדי לברך ברכת

המזון, כך קודם שמברכים ברכות קריאת שמע מזמן שליח הציבור את הציבור, ואומר להם "ברכו את ה' המבורך" והם עונים "ברוך ה' המבורך לעולם ועד".

דין זה הסמיכוהו חכמים על הפסוק (דברים לב ג) "כי שם ה' אקרא הבו גודל לא-לוהינו", דהיינו כאשר שליח ציבור יקרא בשם ה' ויאמר 'ברכו את ה'', יתנו הציבור גודל לא-לוהינו ויענו 'ברוך ה' המבורך'.

למרות שאמירת 'ברכו' נתקנה כהקדמה לאמירת ברכות קריאת שמע, מכל מקום ניתן לומר 'ברכו' גם ללא ברכות קריאת שמע, כיוון שסוף סוף הציבור עונים ואומרים 'ברוך ה' המבורך', ואין זה נחשב שאמירת 'ברכו' נאמרת לריק.

ולכן, מכיוון שיש לחשוש שמא ישנם בציבור מאחרים שלא שמעו אמירת 'ברכו', תיקנו לומר 'ברכו' בסיום התפילה פעם נוספת, כדי שיזכו כל הציבור לשמוע 'ברכו' (שהרי אמירת 'ברכו' נחשבת דבר שבקדושה ואינה נאמרת אלא במניין, ואין היחיד יכול לאומרה).

ואף שבימי שני וחמישי שבהם מוציאים ספר תורה, ודאי שגם המאחרים שמעו 'ברכו' מהעולים לספר תורה, מכל מקום לא רצו שבחלק מהימים יאמרו 'ברכו' ובחלקם לא יאמרו, אלא תיקנו שיאמרו באופן קבוע 'ברכו' בסיום התפילה. וכל זה בימות החול, אבל בשבתות וימים טובים שבהם תמיד מוציאים ספר תורה, מנהג האשכנזים והתימנים לא לומר 'ברכו' בסיום התפילה, ומנהג הספרדים לומר 'ברכו' גם אז.

רשב"ג: לא היו ימים טובים לישראל כיום הכיפורים וכט"ו באב:

רבה ורב יוסף אמרו יום שפסקו מלכרות עצים לעצי מערכה. רש"י פירש במקום, לפי שהעצים לחים ומאותו הזמן תשש כח החמה לייבשן וחוששים שיתלעו העצים ויפסלו להקריבן ע"ג המזבח. וכיוון שאותן משפחות מיוחסות פוסקים ללכרות עצי מערכה יש להם עוד פנאי ללמוד תורה וזו סיבה מספקת לעשות יו"ט לכל עם ישראל!! שעוד כמה אנשים יכולים להתמסר ללימוד התורה.

ממשיכה הגמרא ואומרת: "מכאן ואילך דמוסיף יוסיף", כלומר מט"ו באב ואילך המוסיף לילות על הימים לעסוק בתורה יוסיף חיים על חייו. ומי שחלילה לא מוסיף - יאסף, כלומר ימות בלא זמנו רח"ל.

מלך אחד בנה מגדל גבוה, בן מאה קומות, והודיע שהראשון שיצליח להעפיל ולעלות עד ראש המגדל, יקבל פרס גדול.

מיד באו רבים ונסו את כחם, אך עד מהרה נוכחו לדעת שאין המשימה קלה כלל. רבים פרשו מהתחרות כבר בהגיעם אל הקומה השלישית, אחרים התאמצו והצליחו לעלות עד הקומה הארבעים. יחידי סגלה, גבורי כח התאמצו ביותר, והעפילו עד הקומות שבין השבעים לשמונים. אולם כאשר הגיעו אותם יחידים לקומה השמונים צנחו על סף עלפון ואפסת כוחות. המשימה נראתה בעיני כולם כבלתי אפשרית, והזכיה בפרס הפכה להיות חלום שנגזז.

יום אחד פשטה השמועה שאדם אחד הצליח להגיע אל הקומה העליונה, וכי הוא עתיד לקבל בקרוב את הפרס הגדול שהובטח על ידי המלך.

ביום קבלת הפרס נאספו המונים לראות את האיש, ולשמוע מפיו כיצד הצליח במשימה. קם האיש וסיפר:

"כולכם סקרנים לשמוע מהו סוד ההצלחה, כיצד הצלחתי לבצע את הדבר שרבים בקשו לעשות ולא יכלו". "אם כן", המשיך האיש, "גם אני פקפקתי בשלב מסוים אם אצליח. היה זה לאחר שראיתי שבהגיעי לקומה הששים חשתי כבדות וקושי גדול בביצוע המשימה. אולם באותו רגע גמלה בלבי החלטה נחושה שאני חייב להצליח, ועם החלטה זו המשכתי".

"כאשר הגעתי אל הקומה השבעים, הרגשתי שכוחותיי כלים ממש. אך לאחר מספר שניות של מנוחה התאוששתי והרגשתי שאני מסוגל לטפס מספר קומות נוספות. אמנם, לא ידעתי מה יועילו לי מספר קומות יחידות כאשר בפני עמדו שלשים קומות כדי להגיע למטרה, אך המשכתי בכל זאת. אמרתי בלבי, אשתדל לעשות את כל מה שבכחי. החלטה זו נתנה לי תנופה מחדשת, ובכוחה עליתי עשר קומות נוספות. כאשר הגעתי לקומה השמונים חשתי שהגעתי לסוף כוחותיי".

"לרגע חלפה מחשבה במח, שחבל להמשיך ולהתאמץ, הרי אל המטרה בודאי לא אגיע. אך מיד אזרתי כוחות ואמרתי לעצמי: קומה נוספת הנך מסוגל לעלות בזחילה? אם כן, עשה זאת... ואכן, בשארית כוחותי זחלתי עד הקומה השמונים ואחת, וצנחתי על הרצפה באפסת כוחות. באותו רגע נפתחה לפני דלת של מעלית. גלגלתי את עצמי פנימה, ועליתי במעלית עד הקומה המאה".

הנמשל: כך הוא בעבודת ה' בתחילה דברים לא הולכים בקלות ולא רואים תוצאות מיידיות אך בהמשך דברים נעשים יותר בהתלהבות ורואים תוצאות. רק צריך לדעת לא להתיאש וזה כמו רכיבה על אופניים בתחילה קשה לנוע אך בהמשך נעשה יותר קל... והיא הבטחת חז"ל:

"געת ומצאת תאמין"